

Sygn. akt IV U 211/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 października 2017 r. w S.

odwołania M. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 9 lutego 2017 r. Nr (...)

w sprawie M. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu M. J. przysługuje prawo do renty socjalnej od dnia 01 stycznia 2017 roku do dnia 08 maja 2020 roku.

Sygn. akt IV U 211/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 9 lutego 2017 r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 982 ze zm.) odmówił M. J. prawa do renty socjalnej wskazując, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 03.02.2017 r. nie stwierdziła, iż ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. J. wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do renty socjalnej. Ubezpieczony podniósł, że nie zgadza się z oceną jego stanu zdrowia dokonaną przez organ rentowy i nadal jest całkowicie niezdolny do pracy (odwołanie k. 1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, przywołując argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 3-4).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony M. J., urodzony (...), był uprawniony do renty socjalnej w okresie od 02.10.2006 r. do dnia 31.12.2016 r. (ostatnio na podstawie decyzji z dnia 13.01.2012 r. – k. 58 akt rentowych). Dnia 01.12.2016 r. M. J. złożył wniosek o przedłużenie prawa do renty socjalnej (wniosek k. 82-83 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował M. J. na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 05.01.2017 r. ustalił, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (k. 84 akt rentowych). M. J. wniósł sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS i został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 03.02.2017 r. ustaliła, że nie jest on całkowicie niezdolny do pracy (k. 86 akt rentowych).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 9.02.2017r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej (k. 89 akt rentowych).

Biegli sądowi psychiatra, psycholog i neurolog rozpoznali u M. J. upośledzenie umysłowe na pograniczu stopnia lekkiego i umiarkowanego, padaczkę lekooporną, wadę rozwojową mózgu pod postacią dysplazji kory płatów czołowych, niezborność lewej kończyny górnej i stwierdzili, że ubezpieczony nadal po 31.12.2016 r. jest całkowicie niezdolny do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed 18-tym rokiem życia i przewidywany czas jej trwania to 08.05.2020 r. W badaniu psychiatrycznym stwierdzono: skąpy kontakt słowny, monotony afekt, apatię, brak spontaniczności w relacjonowaniu objawów, duży poziom napięcia, zaburzenia koncentracji uwagi i pamięci świeżej oraz dawnej, infantyizm. Analiza funkcjonowania i przystosowania społecznego ubezpieczonego oraz aktualne badanie psychiatryczne i psychologiczne uzasadniają uznanie, że całkowita niezdolność do pracy ma związek z naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed ukończeniem 18-ego roku życia – m.in. fakt leczenia w poradni zdrowia psychicznego dla dzieci i młodzieży, hospitalizacja psychiatryczna w 15-tym roku życia. Stan zdrowia ubezpieczonego nie poprawił się po 31.12.2016 r. jest on leczony neuroleptykami w poradni zdrowia psychicznego z powodu dysforii oraz regularnie przyjmuje leki przeciwpadaczkowe. Ponadto u ubezpieczonego stwierdzono również upośledzenie sprawności kończyn górnych zwłaszcza lewej i sprawności chodu związane z występującymi zaburzeniami równowagi. W funkcjonowaniu osobowościowym występują uwarunkowane organicznie: niska tolerancja na stres i pobudzenie emocjonalne, niska samokontrola emocji z tendencją do reakcji dysforycznych, zaburzenia funkcji motywacyjnych i planowania, znacznie obniżony krytycyzm, co skutkuje zaburzeniami zachowania, niskim poziomem dynamiki, aktywności i zaradności życiowej. Podsumowując, deficyt intelektualny uwarunkowany zmianami w (...) na poziomie granicy upośledzenia w stopniu umiarkowanym i lekkim, skutkujące zaburzeniami zachowania dysfunkcje sfery emocjonalno-motywacyjnej oraz padaczka lekooporna czynią ubezpieczonego nadal całkowicie niezdolnym do pracy od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 08.05.2020 r. (opinia biegłych k. 14-15 i 34).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. J. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1-3 wyżej wymienionej ustawy o rencie socjalnej, renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia, w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25 roku życia albo w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. Stosownie zaś do treści ust. 2 wskazanego przepisu, osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1, przysługuje renta socjalna stała - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała lub renta socjalna okresowa - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa. Przepis art. 5 omawianej ustawy celem wyjaśnienia znaczenia pojęcia całkowitej niezdolności do pracy odsyła do ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2015r. poz. 748). Zgodnie z treścią art. 12 ust. 1 i 2 drugiej z wymienionych ustaw, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania ubezpieczonego od zaskarżonej decyzji organu rentowego wymagało ustalenia czy M. J. jest nadal osobą całkowicie niezdolną do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed 18-tym rokiem życia.

W tym celu Sąd zasięgnął opinii zespołu biegłych neurologa, psychiatry i psychologa, którzy w swojej opinii (k. 14-15 i 34) stwierdzili, że ubezpieczony jest nadal całkowicie niezdolny do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed 18-ty rokiem życia ustalając przewidywany czas tej niezdolności do 08.05.2020 r. Biegli w swojej opinii wskazali, iż stan zdrowia ubezpieczonego po 31.12.2016 r. nie uległ poprawie, wskazując, że całkowita niezdolność do pracy istniała w dniu 31.12.2016 r. i trwa nadal. Deficyt intelektualny uwarunkowany zmianami w (...) na poziomie granicy upośledzenia w stopniu umiarkowanym i lekkim, skutkujące zaburzeniami zachowania dysfunkcje sfery emocjonalno-motywacyjnej oraz padaczka lekooporna czynią ubezpieczonego nadal całkowicie niezdolnym do pracy od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 08.05.2020 r. Biegli w opinii uzupełniającej (k. 34) odnieśli się również do zgłoszonych przez organ rentowy zastrzeżeń wyjaśniając, że rozpoznane u ubezpieczonego schorzenia powodują, że nie jest on zdolny do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Sąd obdarzył wiarygodnością dowód z opinii wymienionych biegłych sądowych w całości. Powyższa opinia została sporządzona przez biegłych o kwalifikacjach odpowiadających schorzeniom ubezpieczonego, jest spójna, logiczna oraz została należycie uzasadniona, a zastrzeżenia organu rentowego stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi wnioskami biegłych.

Obdarzając wiarygodnością wnioski biegłych zawarte w opinii Sąd uznał ubezpieczonego za nadal (po 31.12.2016r.) całkowicie niezdolnego do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18-ego roku życia do dnia 08.05.2020 r.

Mając powyższe na uwadze ubezpieczony spełnił wszystkie przesłanki do przyznania renty socjalnego wskazane w art. 4 ust. 1 ustawy o rencie socjalnej i w związku z powyższym Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do renty socjalnej od 1 stycznia 2017 r. do 8 maja 2020 r.